

КОСТЯНТИН ГЛОМОЗДА

Костянтин Юхимович Гломозда народився 3 травня 1958 року в місті Києві. Після закінчення середньої школи № 115 вступив на історичний факультет Київського педагогічного інституту імені Максима Горького (нині Український державний університет імені Михайла Драгоманова), який закінчив 1979 року, отримавши диплом із відзнакою. Відтак працював учителем історії в рідній школі, 1982 року перейшов на роботу до київського міського Палацу піонерів і ювентів (нині Київський Палац дітей і юнацтва). Пізніше працював в Інституті історії, в 1986 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук, проводив дослідження у галузі джерелознавства, геральдики, історії військового однострою.

1990 року Костянтин Юхимович спільно з Данилом Яневським написав статтю «Українська національно-державна символіка: особливості історичної традиції», яка побачила світ у часописі «Філософська і соціологічна думка». Ця праця стала підґрунтям для комплексу з 33 кольорових художніх сувенірних листівок «Клейноди України. З історії державної і національної символіки», виданого 1991 року редакцією журналу «Філософська і соціологічна думка» за участю Видавництва гуманітарної літератури «Абрис». На момент виходу і впродовж багатьох наступних років ця серія листівок-малюнків була найповнішим відтворенням історії становлення державної і національної символіки України, мала безпосередній вплив на розроблення символіки незалежної України.

На світанку незалежності України Костянтин Юхимович брав активну участь у розбудові української державності, працюючи в Інституті історії, Інституті археографії, Міністерстві оборони. 1996 року почав працювати викладачем історії у відродженій Києво-Могилянській академії, 2000 року здобув вчене звання доцента. Викладав історію України, спеціальні історичні дисципліни, історію воєн і імперій, теорію і практику історичної науки, не полишаючи справу виховання нових поколінь науковців до останніх днів життя.

Люблячий і люблений чоловік, батько і дідусь, Костянтин Юхимович був у всіх сенсах непересічною та багатогранною особистістю, у якій професійні якості вченого-дослідника поєднувалися із непохитними моральними чеснотами безкомпромісного шукача істини, жертівністю, самозреченням, готовністю допомагати словом і ділом не тільки рідним і близьким, а й усім, хто цього потребує. Хоч би скільки такі люди, як він, прожили, усе буде мало, бо мрій і творчих планів у них на багато-багато життів. І коли такі люди йдуть, це трагедія і горе не лише для їхніх родичів і друзів, а й для всієї країни і цілого світу.

Дмитро Костянтинович Гломозда